

skania tej zdolności; w razie przekazania zadania do eksploatacji wstępnej podać termin zakończenia eksploatacji wstępnej;

2) planowaną wartość produkcji towarowej na jednostkę czasu w etapie przekazania zadania do eksploatacji w cenach roku przekazania zadania do użytku;

3) planowane zatrudnienie, w tym liczbę robotników produkcyjnych w etapie przekazywania zadania do użytku.

5. W pozycji 13 podaje się koszt inwestycyjny jednostki efektu gospodarczego; dla uzyskania tego wskaźnika należy podzielić wartość kosztorysową zadania przez planowaną zdolność produkcyjną:

- przy produkcji jednorodnej przez ilość produktów,
- przy produkcji różnorodnej przez wartość produkcji.

Analogicznie należy wyprowadzić w rubryce 7 wskaźnik kapitałochłonności (koszt inwestycyjny jednostki efektów) według wykonania, przyjmując dane z pozycji 11 i pozycji 12.

Dział III. Analiza rozliczenia kosztów inwestycji.

1. W pozycji 14 w rubryce 2 należy podać wartość nakładów według wykonania (pozycja 11 rubryki 7+8), a w latach następnych wyszczególnić lata realizacji i wielkość nakładów. W następnym wierszu pozycji 14 w rubryce 2 należy podać wartość nakładów zaliczaną na środki trwałe zgodnie z ewidencją księgowości.

2. W pozycji 15 w rubryce 2 należy podać wartość według zbiorczego zestawienia kosztów przy włączaniu zadania do realizacji (pozycja 11 rubryka 3), a w rubrykach następnych (3—9) podać planowane nakłady na poszczególne lata.

3. Pozycja 16 stanowi różnicę między pozycją 14 i 15, którą należy podzielić szacunkowo:

- w pozycji 16 pkt 1 na różnice wynikające ze zmiany cen kosztorysowych; przez zmiany cen kosztorysowych rozumie się zmiany cen materiałów, płac, taryf przewozowych itp.;
- w pozycji 16 pkt 2 na różnice wynikające ze zmiany

programu produkcji (usług); przez różnice wynikające ze zmiany programu produkcji rozumie się: zwiększenie lub zmniejszenie założonych uprzednio rozmiarów lub asortymentu produkcji, zmiany technologii lub metod produkcji itp., które spowodowały zwiększenie rozmiarów budynków, budowli, wyposażenia w maszyny i urządzenia itp.;

— w pozycji 16 pkt 3 na różnice wynikające z błędów w wycenie lub projekcie; przez różnice wynikające z błędów w wycenie lub w projekcie rozumie się zarówno za niską wycenę kosztów inwestycji w zbiorczym zestawieniu kosztów, jak również pominięcie niektórych robót i nakładów, wprowadzonych w toku realizacji jako roboty dodatkowe, bez zmian programowych w zakresie rozmiarów i asortymentu produkcji lub usług.

4. W pozycji 17 szacunkową wartość dla zadania (lub części) oddawanego do użytku należy określić na podstawie wskaźników cen jednostkowych stosowanych przy ustalaniu zbiorczego zestawienia kosztów w fazie programowej (założeń inwestycji) w cenach roku, w którym zadanie zostało oddane do użytku.

Dział IV. Dane dotyczące podstawowych obiektów zadania przekazywanego do eksploatacji.

1. W rubryce 1 podaje się tylko podstawowe obiekty zadania (produkcyjne lub usługowe).

2. W rubryce 2 podaje się wartość poszczególnych obiektów wymienionych w rubryce 1 według zbiorczego zestawienia kosztów — projektu wstępnego w etapie rozpoczęcia realizacji zadania.

3. W rubryce 3 podaje się faktyczną wartość po wykonaniu obiektów, łącznie z nakładami pozostałymi do wykonania po oddaniu zadania do eksploatacji (pozycja 11 rubryki 7+8).

4. W rubryce 4 podaje się jednostki miary właściwe dla obiektów, np. dla budynków m³ i m², dla linii kolejowych km i ilość torów.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PEAC

z dnia 25 kwietnia 1963 r.

w sprawie szczegółowych zasad zaliczania lat pracy do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat w instytutach naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 19, 26 i 29 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 226) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Samodzielnym pracownikiem nauki zatrudnionym w instytutach naukowo-badawczych do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat zalicza się wszystkie okresy pracy na stanowisku samodzielnego pracownika nauki:

1) po uzyskaniu stopnia naukowego lub tytułu naukowego docenta albo tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego,

2) przed uzyskaniem stopnia lub tytułu, o którym mowa w pkt 1, o ile stopień lub tytuł taki został im następnie nadany przez właściwą władzę i we właściwym trybie.

2. Samodzielnym pracownikiem nauki zatrudnionym w instytutach naukowo-badawczych, którzy byli uprzednio zatrudnieni w szkole wyższej lub Polskiej Akademii Nauk, do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również wszystkie okresy pracy, które były im zaliczane do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat w szkole wyższej lub Polskiej Akademii Nauk.

§ 2. 1. Samodzielnym pracownikom naukowo-badawczym zatrudnionym w instytutach naukowo-badawczych do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat zalicza się wszystkie okresy pracy na stanowisku samodzielnego pracownika naukowo-badawczego od dnia powołania ich na to stanowisko w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie warunków i trybu powoływania pracowników naukowych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 228).

2. W razie zaliczania pracownikom, o których mowa w ust. 1, do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat dotychczasowego okresu pracy naukowo-badawczej w instytucie w trybie § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 226) — termin 31 marca 1962 r. uważa się za do-

trzymany, jeżeli w tym terminie wpłynął do rady naukowej instytutu wniosek o powołanie pracownika na samodzielnego pracownika naukowo-badawczego.

§ 3. Zaliczenie do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat okresów pracy w myśl zasad ustalonych w zarządzeniu następuje z dniem pierwszym miesiąca po udokumentowaniu tych okresów.

§ 4. Zarządzenie ma odpowiednie zastosowanie do samodzielnich pracowników nauki i samodzielnich pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w państwowych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 32 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

195

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 2 maja 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad obliczania wynagrodzenia za urlop dla niektórych kategorii pracowników.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopiach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 42, poz. 264) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 26 sierpnia 1960 r. w sprawie zasad obliczania wynagrodzenia za urlop dla niektórych kategorii pracowników (Monitor Polski Nr 73, poz. 340) § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do następujących kategorii pracowników:

- 1) zatrudnionych w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez Ministra Gospodarki Komunalnej:
 - a) ratowników w działach eksploatacji ośrodków wypoczynkowo-przywodnych,
 - b) bezpośrednio w produkcji w przedsiębiorstwach geodezyjnych;
- 2) zatrudnionych w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:
 - a) robotników transportu leśnego mechanicznego, kolejkowego, konnego i wodnego,
 - b) robotników grupy przemysłowej w tartakach;
- 3) zatrudnionych w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu:
 - a) inspektorów sprzedaży margaryny i tłuszczów kuchennych,
 - b) inkasentów i rozwozicieli piwa,
 - c) robotników przeladunkowych i dźwigowych w przemyśle chłodniczym,

- d) robotników w przemyśle cukrowniczym, ziemniaczanym i jajczarsko-drobiarskim;
- 4) zatrudnionych w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Lekkiego:
 - a) kierowników, wagowych i klasyfikatorów punktów skupu,
 - b) robotników grupy przemysłowej w tartakach,
 - c) robotników palących w piecach ogrzewczych,
 - d) sprzątaczek w placówkach akcji socjalnej;
- 5) zatrudnionych w zakładach pracy państwowego przemysłu terenowego, objętych zakresem działania Komitetu Drobnej Wytwórczości:
 - a) inkasentów i rozwozicieli piwa oraz napojów gazowanych,
 - b) akwizytorów,
 - c) robotników przy wykopie torfu (ręcznym i maszynowym),
 - d) robotników grupy przemysłowej w tartakach,
 - e) robotników palących w piecach ogrzewczych;
- 6) zatrudnionych w Powszechnej Agencji Handlowej, podległej Ministerstwu Handlu Wewnętrznego — akwizytorów;
- 7) zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości pracy, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy — akwizytorów (nie będących członkami spółdzielni);
- 8) palaczy centralnego ogrzewania.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Warszawa, ul. Tamka 3.